

hvorfor den lille Afgift, der lægges paa de private Livsforsikringsselskaber for at dække Udgifterne til denne Lov, ogsaa, og faktisk for en betydelig Del, skal bæres af Statsanstalten. Men paa den anden Side maa jeg jo indrømme, at der nu foreligger en Række vægtige Afgørelser og Forhold i denne Sag. Den skandinaviske Kommission, hvori ogsaa Statsanstalten var repræsenteret, har enstemmig vedtaget det. Den tidligere Indenrigsminister har stillet Forslag derom, da han forelagde Lovforslaget i Samlingen 1900—01, og det er enstemmig vedtaget i det andet Ting og af dette indsat i mit Lovforslag, hvori jeg ikke havde optaget Bestemmelsen. Da nu ogsaa det ærede Udvalg enstemmig er blevet ved den af det andet Ting indsatte Bestemmelse, maa jeg naturligvis opgive Haabet om at kunne faa nogen Ændring heri. Jeg maa derfor falde til Føje paa dette Punkt og tiltræde Afgørelsen, saaledes som den nu foreligger.

Jeg kommer saa til de af et æret Mindretal stillede Ændringer. Det første, som er stillet af det ærede Medlem for Slagelse (Lange), angaar Spørgsmaalet om, hvilken Rente der maa udbetales af et Livsforsikringsselskab, før Sikringsfonden har opnaaet det foreskrevne Beløb. Det foreslaas i Lovforslaget, at der maa udbetales indtil 5 pCt. af den indbetalte Aktiekapital i Rente eller som Bonus. Det ærede Medlem foreslaar at forhøje den tilladte Rente indtil 8 pCt. Det vilde være meget betænkeligt at tillade saa høje Renteudbetalinger, saa længe Selskabet ikke af sit Overskud har kunnet etablere den fulde Sikkerhedsfond, som forlanges i Loven. Det andet Ting har under sin Behandling indført nogen Lempelse i det oprindelige Forslag, nemlig ved at give Tilladelse til at udbetale Bonus, og man bør efter min Mening ikke gaa længere. Ganske vist henviser det ærede Medlem i Betænkningen til, at det vil være vanskeligt at oprette ny Selskaber, naar der kun kan loves 5 pCt. af den indbetalte Aktiekapital, og at man maa erindre, at denne Udbetaling endda ikke kan finde Sted i de Aar, hvor Selskabet intet Overskud giver. Nej, det er ganske rigtigt, men naar et Selskab ikke har haft Overskud, saa bør et saadant Selskab ligesom ethvert

andet velleddet Aktieselskab selvfølgelig ogsaa undlade at give Renteudbytte, og intet Menneske kan finde det urimeligt, at et Livsforsikringsselskab ikke udbetaler Aarsudbytte, naar det intet Overskud har haft. Jeg skal meget anbefale, at man her bliver ved Udvalgets Flertals Stilling og ikke tiltræder det ærede Mindretals Forslag om Tilladelse til en saa betydelig Forhøjelse af den tilladte Udbetaling af Rente eller Bonus, saalænge Selskabet ikke er fuldt funderet.

Som min Stilling er til Ændringsforslaget under Nr. 3, er den til Ændringsforslagene under Nr. 10—13, der ere stillede af et Mindretal i Udvalget. De angaa de vigtige Bestemmelser vedrørende Omkostningerne dels ved Stiftelsen og Organisationen, dels ved Anskaffelsen af Forsikringer. Angaaende det sidste bestemmer Forslaget, at Anskaffelsesomkostningerne skulle være dækkede i Løbet af 5 Aar, medens det nævnte Mindretal foreslaar at udstrække denne Tid til 8 Aar. Dette maa jeg meget fraraade. Til Lettelse for Selskaberne og for ikke at hemme unge Selskaber i deres Virksomhed er man i det andet Ting gaaet videre end i det oprindelige Forslag, men er da ogsaa gaaet saa vidt, som forsvarligt er, saaledes som det alt er blevet udtalt af det ærede Medlem for Randers Amts 6te Valgkreds (Neergaard). De 5 Aar have længe været fastholdte i Praksis, de have været frivillig antagne af de private Selskaber og have vist sig tilstrækkelige. Nu har det ærede Medlem for Sorø Amts 3die Valgkreds (Lange), som er Ordfører for dette Mindretal, henvist til en Betænkning, der er fremkommen fra to Aktuarer, og vilde efter denne Betænkning godtgøre, at intet Selskab kan i de første 7—8 Aar udbetale noget Udbytte eller nogen Bonus til Aktionærerne, naar man ikke faar Lov til at udstrække Amortisationen af Anskaffelsesomkostningerne til 8 Aar. Men det Eksempel, der er fremsat af det ærede Medlem, er jo et for Tilfældet konstrueret Eksempel, mod hvilket der kan gøres forskellige Indvendinger, og det ærede Medlem omtalte jo sely, at saadanne ere gjorte. For det første er den tænkte Aktiekapital for det Selskab, det ærede Medlem har opstillet som Eksempel, alt for ringe i Forhold til den Virksomhed, som